

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 1To/120/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010425  
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1317010425.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkýň JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Magdalény Blažovej, v trestnej veci obžalovaného W. G., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/42/2017 zo dňa 24.08.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. januára 2018 takto

### r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

W. G., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U. XXXX/X, Y.

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 5 /päť/ rokov a zároveň ukladá nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušuje výrok o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 16.08.2017, právoplatný dňa 16.08.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 51 ods. 1 písm. j/ Tr. zák. súd prikazuje obžalovanému v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľné uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obžalovanému sa zakazuje používanie omamných a psychotropných látok a ostatných látok spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks žiarivka bez označenia
- 1 ks komplet lampa so žiarivkou
- 1 ks plechová krabíčka
- 5 ks sklenených bánk + 2 ks drtička rastlín
- 1 ks plechová krabíčka

- 1 ks ventilátor, 1 ks zvlhčovač, 1 ks digestor, 1 ks časovač, 1 ks teplomer, 1 ks digitálna váha, 1 ks žiarivka, 1 ks lampa so žiarivkou.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

### o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 24.08.2017 sp. zn. 6T/42/2017 bol obžalovaný W. G. uznaný za vinného v bode 1 zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., v bode 2 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 Tr. zák., v bode 3 pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1)od presne nezistenej doby až do dňa 08.12.2016 v obci F. U. v objekte poľnohospodárskej usadlosti v unimobunke za rodinným domom číslo X držal bez oprávnenia 2 ks kovovej krabičky s obsahom zelenej sušenej rastliny, pričom následnou vykonanou expertízou Kriministicko expertíznym ústavom PZ Bratislava bolo zistené, že čierna štvorcová kovová škatuľka s motívmi kvetov obsahovala sušené konope (marihuanu) s hmotnosťou 9727 mg a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 14 %, čo predstavuje 1362 mg THC a zodpovedá 19 obvykle jednorazovým dávkam drogy a kovová škatuľka obdĺžnikového tvaru s obrázkom Víťazného oblúku v Paríži obsahovala sušené konope (marihuanu) s hmotnosťou 3166 mg s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 13,9% THC, čo predstavuje 440 mg THC a zodpovedá 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis ( konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok,

2)od presne nezistenej doby až do dňa 08.12.2016 v obci F. U. v objekte poľnohospodárskej usadlosti v dielni za rodinným domom číslo 7, držal neoprávnene zariadenie určené na nedovolenú výrobu omamnej látky - marihuany, a to 1 ks žiarivku, 1 ks komplet lampu so žiarivkou, 5 ks sklenených bánk + 2 ks drtička rastlín, 1 ks ventilátor, 1 ks zvlhčovač, 1 ks digestor, 1 ks časovač, 1 ks teplomer, 1 ks digitálnu váhu, 6 ks vyklíčených semien konope s celkovou hmotnosťou po vysušení 78 mg a 7 kusov mladých sadeníc konope s nízkym obsahom psychoaktívnych látok ( THC),

3) od presne nezistenej doby do dňa 08.12.2016 v obci F. U. v objekte poľnohospodárskej usadlosti v dielni za rodinným domom číslo X prechovával bez povolenia strelivo - 19 ks nábojov rôzneho druhu- 1ks kalibru 7 x 65 R s mosadznou nábojnicou osadenou poloplašťovou strelou (typ SPCE), českého výrobcu Sellier&Bellot, 1ks kalibru 30-06 Springfield s mosadznou nábojnicou osadenou poloplašťovou strelou (typ SPCE), českého výrobcu Sellier&Bellot, 3ks kalibru 7,62 x 54 R s mosadznou (1ks) a ocelovými (2ks) nábojnicami, osadenými celoplašťovými strelami, ruských výrobcov Závod Volodaskogo(1ks) aLuganski Patronyi Závod (2ks), 14ks kalibru 8 x 57 JS s mosadznými (10ks) a ocelovými (4ks) nábojnicami, osadenými celoplašťovými strelami, českého výrobcu Sellier&Bellot (1ks), nemeckých výrobcov Polte Armaturen und Maschinenfabrik (1ks), Finower Industrie (1ks), Metallwerke Silberhütte (1ks), Metallwerk Wolfenbuttel (4ks), Dynamit Nobel (3ks) a Metallwarenfabrik Treuenbrietzen (3ks), následne skúmaním Kriministicko expertíznym ústavom PZ bolo zistené, že 17 kusov nábojov sú strelivom podľa § 2 ods. 1 písm. g ) zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraňach a strelive, ktoré môže nadobudnúť do vlastníctva len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, a zvyšné 2 ks nábojov sú v zmysle tohto zákona zakázaným strelivom, pričom všetky náboje boli strel'by schopné.

Za uvedené skutky bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. , § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a zároveň uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd súčasne zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 16.08.2017, právoplatný dňa 16.08.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 51 ods. 1 písm. j/ Tr. zák., súd prikázal obžalovanému v skúšobnej dobe sa zamestnať, alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovanému zakázal požívanie omamných a psychotropných látok a ostatných látok, spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to:

- 1 ks žiarivka bez označenia
- 1 ks komplet lampa so žiarivkou
- 1 ks plechová krabička
- 5 ks sklenených bánk + 2 ks drtička rastlín
- 1 ks plechová krabička
- 1 ks ventilátor, 1 ks zvlhčovač, 1 ks digestor, 1 ks časovač, 1 ks teplomer, 1 ks digitálna váha, 1 ks žiarivka, 1 ks lampa so žiarivkou.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.08.2018 ako vyplýva z protokolácie z hlavného pojednávania obžalovaný W. G. sa vzdal opravného prostriedku, prokurátor sa k rozsudku po jeho vyhlásení nevyjadril (č.l. 120).

V zákonom stanovenej lehote prokurátorka okresnej prokuratúry podala odvolanie dňa 05.09.2017 (č.l. 122) proti rozsudku, čo do výroku o treste, ktoré odvolanie doplnila samostatným písomným podaním z 10.10.2017 (č.l. 133-139).

V písomných dôvodoch odvolania sa nestotožnila s rozsudkom prvostupňového súdu z nasledovných dôvodov:

Okresný súd Bratislava III v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 16.08.2017 vyplýva, že obžalovaný W. G. uzavrel dohodu o vine a treste, pre pokračovací zločin krádeže, za ktorý mu bol vymeraný podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom. Vo vzťahu k predmetnému odsúdeniu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu prípadne upustenie od súhrnného trestu, nakoľko skutok kladený mu za vinu v konaní na Okresnom súde Bratislava III spáchal skôr než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd pri ukladaní trestu sa nestotožnil s návrhom prokuratúry na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody s poukazom na osobu obžalovaného a tú skutočnosť, že spáchal trestný čin skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd bol toho názoru, že prísny podmienený trest s probačným dohľadom spolu s obmedzeniami, ktoré prevzal v rámci ukladaní súhrnného trestu z predchádzajúceho rozsudku je pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre uvedomenie si svojho protiprávneho konania, snahy o zmenu svojho života, ktorý bude rešpektovať práva a poriadok. Skúšobná doba 5 rokov je dostatočne dlhá, aby motivovala obžalovaného k vedeniu riadneho života. Súd nerozhodoval o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., ale ukladal trest súhrnný, keď prevzal rovnaký podmienený trest s probačným dohľadom a súčasne ukladal trest prepadnutia vecí s tým, že má za to, že takto uložený trest nie je miernejší ako skôr uložený trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 16.08.2017 sp. zn. 2T/79/2017. Takýto trest považoval za dostatočný, adekvátny a spravodlivý, ktorý splní svoj účel v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Má za to, že súd správne pristúpil k uloženiu súhrnného trestu, nakoľko išlo o viacčinný súbeh trestných činov a obžalovaný bol za časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti už právoplatne odsúdený a na takéto odsúdenie nebolo možné prihliadať. Súd správne ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., čím sa zabezpečilo, aby obžalovaný bol potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o trestných činoch rozhodovalo v jedinom konaní, keďže rozhodoval o zbiehajúcej sa trestnej činnosti za zločin podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., prečin podľa § 173 ods. 1 Tr. zák. a prečin podľa § 294

ods. 1 Tr. zák., ďalej zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/, b/ Tr. zák. Nesprávne však následne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. a uložil obžalovanému súhrnný trest podľa zásad o ukladaní úhrnného trestu uvedený v § 41 ods. 1 Tr. zák. namiesto ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. Má za to, že súd ukladal trest odňatia slobody za dva alebo viac trestných činov, z ktorých oba boli zločinmi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/, b/ Tr. zák. mal obžalovanému ukladať trest podľa zásad o ukladaní úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. a zvýšiť hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšieho o jednu tretinu a ukladať trest v rozpätí trestnej sadzby 3 roky až 10 rokov a 2,67 mesiacov, pričom horná hranica mala byť zvýšená o jednu tretinu pri zohľadnení prevahy poľahčujúcich okolností. Súd pri ukladaní súhrnného trestu porušil zásadu uloženia prísnejšieho trestu, než bol uložený trest skorším rozsudkom, nakoľko Okresným súdom Bratislava IV bol podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov a probačným dohľadom v rámci ktorého bola aj obžalovanému uložená povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Okresný súd Bratislava III napadnutým rozsudkom postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV a uložil obžalovanému W. G. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov spolu s probačným dohľadom. Súčasne podľa § 51 ods. 1 písm. j/ Tr. zák. uložil mu povinnosť zamestnať sa alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie, podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. uložil mu zákaz používania omamných a psychotropných látok a ostatných látok spôsobilych nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a tiež trest prepadnutia vecí v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorých vlastníkom vecí sa stáva štát. V tomto kontexte poukázala na skutočnosť, že konkrétny súhrnný trest musí byť celkovo prísnejší než predchádzajúci trest uložený za skôr odsúdenú časť zbiehajúcej sa trestnej činnosti. Pokiaľ by prichádzal do úvahy rovnaký trest, je nevyhnutné použiť ustanovenie § 44 Tr. zák. a upustiť od uloženia súhrnného trestu. Súhrnný trest v celku nesmie byť rovnaký ani miernejší než predchádzajúci trest. Nie je možné považovať za prísnejší trest, ak je uložený rovnaký trest a len v rámci probačného dohľadu uložená nová povinnosť, resp. uložený trest prepadnutia vecí. Takýto trest nie je ako celok pre páchatela prísnejší a má na neho rovnaký dopad ako trest predchádzajúci. Pokiaľ by bol súd toho názoru, že prichádza do úvahy rovnaký trest, bolo možné použiť len ustanovenie § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, avšak za dôsledného zváženia podmienky uvedenej v ustanovení § 44, že trest uložený skorším rozsudkom pokladá za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. Tiež bolo možné aj v prípade uloženia súhrnného trestu znížiť výmeru trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby podľa § 39 Tr. zák. za predpokladu, že aj po znížení by bol súhrnný trest vo svojom celku prísnejší ako trest predchádzajúci. Len takto uložený súhrnný trest by zodpovedal základným zásadám ustanoveným pre uloženie súhrnného trestu. Má za to, že obžalovanému W. G. mal byť prihliadnutím na všetky okolnosti správne uložený trest podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí. Preto navrhla Krajskému súdu v Bratislave, aby podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/42/2017 zo dňa 24.08.2017 v časti týkajúcej sa výroku o treste a vo veci rozhodol sám.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie prokurátorky zaslané obžalovanému a jeho obhajcovi, na prípadné vyjadrenie, čo však ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu nevyužili.

Na verejnom zasadnutí senátu odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že sa plne pridrižiava písomných dôvodov odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava III, navrhla zrušiť rozsudok prvostupňového súdu a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v trvaní 3 roky za súčasného prepadnutia vecí podľa návrhu a obžalovaného na výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného J.. J. E. v konečnom návrhu poukázal na osobu obžalovaného a samotné skutky, ktoré sú popísané v rozsudku, obžalovaný marihuanu používal výlučne na výrobu mastičiek, čo sa týka nedovoleného ozbrojovania mal doma iba náboje po svojom dedovi, nemal žiadne zbrane. Je toho názoru, že vzhľadom na terajší spôsob života, jeho zamestnanie a na tú skutočnosť, že sa na neho hľadí ako na netrestaného, považuje podmienený trest odňatia slobody za dostatočný a preto navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Obžalovaný W. G. právom posledného slova uviedol, že skutky spáchal, oľutoval, doznal a pripojil sa k návrhu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je čiastočne dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Ako však bude podrobne uvedené nižšie, odvolací súd zistil v danom prejednávanom prípade zásadné pochybenie v konaní súdu I. stupňa, ktoré možno v ďalšom subsumovať pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto rešpektujúc ustanovenie § 317 ods. 1 veta druhá Tr. por. musel prihliadať aj na nižšie uvedené chyby spočívajúce v tom, že napadnuté rozhodnutie je založené

na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v celom výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu prokurátorky a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, nakoľko konanie, ktoré týmto výrokom prvostupňového rozsudku predchádzalo bolo v súlade so zákonom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že obžalovaný W. G. po zákonom poučení urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 24.08.2017 (č.l. 116) vyhlásenie, že v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je vinný zo spáchania všetkých skutkov v troch bodoch, pre ktoré je obžalovaný, Senát krajského súdu preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie jeho viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným W. G., považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátkou v obžalobe.

Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne trestu.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací preskúmavať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Napokon odvolanie prokurátorky smerovalo len proti výroku o výške trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k tomu odvolací súd nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe súdu prvého stupňa v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. a následného uznania viny podľa obžaloby, nezaoberal sa z hľadiska správnosti, resp. nesprávosti skutkových a právnych záverov v napadnutom rozsudku a zaoberal sa len výrokom o treste.

Odvolací súd však pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku zistil zákonný dôvod na jeho zrušenie, resp. zmenu a to z pohľadu odvolania prokurátorky, i keď neakceptoval všetky jej tvrdenia uvedené v písomne odôvodnenom odvolaní.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. tresty uvedené v § 32 <javascript:%20fZzSRInternal('30279',%20'6412746',%20'6412746',%20'4777092',%20'4777105',%20'0')> možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd musí obligatórne prihliadnúť na všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa 37 písm. a/-m/ Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. ustanovenia odsekov 4 až 6 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252338'&ucin-k-dni='30.12.9999'> sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252341'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo podľa § 42 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252342'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523117'&ucin-k-dni='30.12.9999'>. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší

ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému W. G. ukladal trest úhrnný za všetky zbiehajúce sa trestné činy podľa najprísnejšej trestnej sadzby (ktorá je rovnaká základnej sadzbe 3 až 10 rokov pri právnej kvalifikácii § 172 ods. 1 Tr. zák. a § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. pri pokračovacom zločine krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, pre ktorý bol uložený trest v prvotnom rozsudku sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 16.08.2017 Okresným súdom Bratislava IV) a zároveň aj trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 16.08.2017 právoplatného toho istého dňa, nakoľko žalované skutky spáchal obžalovaný skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, pričom najprísnejšie trestný zo zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného je zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., so sadzbou pri treste odňatia slobody od 3 do 10 rokov. Ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/, l/ Tr. zák., súd priznal obžalovanému, že viedol riadny život pred spáchaním skutkov a doznanie sa obžalovaného k žalovaným skutkom a jeho prejavenu ľútosť nad svojim konaním, na strane druhej dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., teda, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, teda mu priznal prevahu poľahčujúcich okolností v pomere 2:1 a následne nesprávne aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., ktorým znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a následne nesprávne ukladal úhrnný a súhrnný trest za použitia § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Primárne je potrebné uviesť, že okresný súd správne postupoval, keď ukladal obžalovanému W. G. súhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák., ale pri jeho ukladaní sa dopustil viacerých nesprávností, ktoré boli v rozpore so zákonom.

Z uvedeného vyplýva, že všetky vyššie uvedené trestné činy, ktoré spáchal obžalovaný W. G. pred dňom 16.08.2017, kedy mu bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok, v danom prípade rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 2T/79/2017, zo dňa 16.08.2017, právoplatný toho istého dňa, boli spáchané vo viacčinnom súbehu a bolo nutné obžalovanému za ne uložiť jeden jednotný súhrnný trest a to podľa tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), pretože teraz ho súd uznal vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., ďalej toho istého prečinu kvalifikovaného v zmysle § 173 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a bol už aj právoplatne odsúdený uvedeným rozsudkom trestným zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/, b/ Tr. zák. a všetky tieto trestné činy teda boli spáchané vo viacčinnom súbehu. Z tohto hľadiska preto bolo potrebné obžalovanému ukladať jeden súhrnný trest za všetky zbiehajúce sa skutky, podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu, keď podľa § 41 ods.2 Tr. zák. veta prvá, podľa ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. V tejto súvislosti je však potrebné pritom uviesť, že Nálezom ÚS SR publikovaným v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 zo dňa 28.11.2012 bolo vyslovené, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Z vyššie citovaného výroku nálezu Ústavného súdu SR jednoznačne vyplýva, že citovaná časť ustanovenia § 41 ods. 2 veta za bodkočiarkou Tr. zák. je nielen v nesúlade s Ústavou Slovenskej republiky, ale taktiež dňom publikácie nálezu v Zbierke zákonov stratila účinnosť.

Vzhľadom k tomu vyššie citované zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ už nie je platné ustanovenie, ktoré aj správne prvostupňový súd neaplikoval.

Dodrzaná bola aj podmienka stanovená v § 42 ods. 3 Tr. zák., že ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchateľa hľadí, ako by nebol odsúdený, nakoľko uvedeným rozsudkom bol obžalovanému uložený za zločin podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody 3 roky s odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom (do 17.08.2022).

V tomto smere je potrebné ešte zdôrazniť, že prvostupňový súd nesprávne ukladal pri súhrnnom treste aj trest úhrnný, nakoľko súhrnný trest ukladaný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. nahrádza úhrnný trest a preto nie je možné jedným trestom ukladať úhrnný aj súhrnný trest.

V danom prípade jeden z najprísnejších zločinov je aj zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s trestnou sadzbou 3 až 10 rokov.

S poukazom na zákonné ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd opätovne dôsledne zvažoval všetky vyššie uvedené hľadiská pre ukládanie druhu trestu a jeho výmery s poukazom aj na odvolacie námietky prokurátorky. Obligatórne pritom opätovne zvažoval u obžalovaného aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a/ - o/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a/-m/ Tr. zák. Zistil tak, na rozdiel od prvostupňového súdu a aj názoru súdu, že obžalovanému je potrebné priznať jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., teda že sa obžalovaný priznal k spáchanému trestnému činu a tento aj úprimne oľutoval, nepriznal mu poľahčujúcu okolnosť na rozdiel od prvostupňového súdu v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., nakoľko nie je možné konštatovať, že pred spáchaním skutkov viedol riadny život a týmto postupom odvolacieho súdu nedošlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného, nakoľko mu zostala prevaha poľahčujúcich okolností.

Na druhej strane odvolací súd zistil, že okresný súd pochybil, keď v neprospech obžalovaného priznal priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov nakoľko táto okolnosť musí byť zohľadnená pri ukladaní súhrnného trestu a išlo by tak o dvakrát prihliadnuté na tú istú okolnosť. Spáchanie druhého (aj ďalšieho) trestného činu, ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. sa nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viacčinného súbehu trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 od. 2 Tr. zák. Spáchanie druhého trestného činu, popri zločine, je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. bráni zásada „ne bis in idem“ vyjadrená v § 38 ods. 1 Tr. zák.

Základná trestná sadzba odňatia slobody za jeden z dvoch najprísnejších zločinov nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. je 3 až 10 rokov, pričom nižšie uvedeným postupom bolo nakoniec potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 3 rokov do 10 rokov, pričom horná hranica trestnej sadzby sa postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. znižuje o jednu tretinu a takto následne znížená horná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu.

Pri úprave trestnej sadzby podľa osobitnej časti Trestného zákona podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 3 a § 41 ods. 2 Tr. zák. konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určuje tak, že najprv sa urobí úprava trestnej sadzby podľa § 38 Tr. zák. a až následne podľa § 42 ods. 1 Tr. zák.

Keďže obžalovaný W. G. mal prevahu poľahčujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, ktorá sa následne v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. zvyšuje o jednu tretinu, to znamená, že trest obžalovanému bol uložený na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 3 roky.

Senát krajského súdu uvedeným zákonným postupom ukladal preto obžalovanému W. G. trest podľa najprísnejšieho zákonného ustanovenia podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovaný výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov a zároveň uložil nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe probačný dohľad. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženého obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/79/2017 zo dňa 16.08.2017, právoplatný dňa 16.08.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Súčasne podľa § 51 ods. 1 písm. j/ Tr. zák. prikázal obžalovanému v skúšobnej dobe sa zamestnať alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. obžalovanému zakázal používanie omamných a psychotropných látok a ostatných látok spôsobilých nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to, 1 ks žiarivka bez označenia, 1 ks komplet lampa so žiarivkou, 1 ks plechová krabička, 5 ks sklenených bánk + 2 ks drtička rastlín, 1 ks plechová krabička, 1 ks ventilátor, 1 ks zvlhčovač, 1 ks digestor, 1 ks časovač, 1 ks teplomer, 1 ks digitálna váha, 1 ks žiarivka, 1 ks lampa so žiarivkou, ktorých vecí podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. sa vlastníkom stáva štát.

Pri takto ukladanom súhrnnom treste odvolací súd rešpektoval aj vetu druhú ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák., že súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom za súčasných obmedzení v zmysle § 51 ods. 1 písm. j/ Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktoré druhé obmedzenie je navyše proti pôvodnému rozsudku a navyše bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí tak ako sú špecifikované vo výrokovvej časti rozsudku, ktorej vlastníkom sa stáva štát.

K tejto skutočnosti treba uviesť, že už prokuratúra pri podaní obžaloby navrhovala podaním dňa 28.06.2017 uložiť obžalovanému podmiennečný trest spolu s obmedzeniami a prepadnutím vecí v zhode tak ako rozhodol prvostupňový súd o treste vo svojom rozsudku. Až následne bol oboznámený na hlavnom pojednávaní rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/79/2017 a je zrejmé že v prípade ak by sa táto vec prejednávala v jednom konaní vzhľadom na trestné sadzby by došlo k uloženiu takisto k podmiennečnému trestu odňatia slobody vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho postoj trestnej činnosti a zahľadené odsúdenia. V celkovom kontexte uloženého trestu tento nie je miernejší ako pôvodne uložený trest a treba hodnotiť ako prísnejší, nakoľko mu bol uložený ďalší trest a to trest prepadnutia vecí a ďalšie obmedzenie. V tomto smere poukazuje odvolací súd na ustálenú judikatúru Ústavného súdu SR a rozhodnutie NS SR 2Tdo V 19/2015, z ktorej vyplýva, že za zmenu rozhodnutia v neprospech obžalovaného možno považovať akúkoľvek zmenu a v ktoromkoľvek výroku, pokiaľ zhoršuje postavenie obžalovaného a priamo sa ho dotýka.

Odvolací súd dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Vzhľadom k tomu, že bol ukladaný súhrnný trest bolo potrebné podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súčasne zrušiť aj výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/79/2017, zo dňa 16.08.2017, právoplatného toho istého dňa.

vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. zák. sám rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej, nezrušenej časti napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zostal nedotknutý.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.